

Et tilsvarende Forslag til Beslutning var forelagt i forrige Rigsdagssamlings 1. Afdeling, se Aarvog 1928—29, Side 460, men dets Behandling førtes ikke til Ende, fordi det i Landstinget nedsatte Udvalg ikke inden Samlingens Slutning havde modtaget Oplysning om, hvorledes Ministerierne for Handel og Industri og for Søfart og Fiskeri stillede sig overfor Forslaget for det Tilfælde, at de deri tagne Forbehold skulde udgaa, hvormod Udenrigsminister Munch i Samlingens 2. Afdeling havde stillet Ændringsforslag. Disse Forbehold, der ogsaa er taget af Frankrig, Belgien, Sovjetunionen, Spanien og Rumænien, gik ud paa, at Konventionen kun er bindende overfor andre Stater, der ogsaa har ratificeret, og dernæst, at saafremt visse Stater bryder Konventionens Regler, ophører dens bindende Karakter overfor de Stater, af hvilke den brydes. Disse Forbehold var udeladt i det i Aar forelagte Forslag, og Udenrigsministeren udtalte, at det har forekommet ham, »som de fleste af de Staters Regeringer, der har ratificeret; at disse to Forbehold var overflødige. Den ene af Bestemmelserne: at den kun er gyldig overfor dem, der undertegner, findes allerede i selve Konventionen; om den anden gælder dette, at den, om jeg saa maa sige, falder ind under den fra alle Sider anerkendte Nødværgeret og i og for sig vil være bestaaende uden Hensyn til, om det udtrykkeligt formuleres eller ikke.

Naar enkelte Stater har tilføjet disse Forbehold, maa det, saa vidt jeg forstaa, have Forbindelse med de Forhold, der gælder i de paagældende Stater med Hensyn til Forberedelser af kemisk Krigsførelse. Saadanne Forberedelser findes ikke i Danmark, og der kan derfor, saa vidt jeg kan se, ikke være nogen Grund til de paagældende Forbehold.»

I den af Landstingsudvalget i Aar afgivne Betænkning udtaltes, at Udvalget har fra Udenrigsministeriet modtaget Afskrifter af Svar fra Ministeriet for Søfart og Fiskeri, Ministeriet for Handel og Industri, Marineministeriet, Krigsministeriet, Grosserer-Societetets Komité og Industriraadet, der hver for sig giver Udtryk for, at der ikke fra nogen af disse Faktorer Side næres Betænkkelighed ved, at Rigsdagen meddeler sit Samtykke til Ratifikation af Protokollen.

Angaaende de nævnte Forbehold udtaltes derhos: »Udvalget er enigt i at anbefale, at Rigsdagen giver sit Samtykke til Ratifikation af den foreliggende Protokol uden at tage et lignende Forbehold som de nævnte Stater, idet det efter Samraad med Udenrigsministeren gaar ud fra, at Stykke 4 og Stykke 9 i Protokollen dækker de af de nævnte Stater tagne Forbehold, at Kinas, Liberias og Sovjetunionens »Tiltrædelse« dækker Begrebet »Ratifikation«, og at der ved Ratifikationen af denne Protokol intet er foregrebet med